

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 166 (31/03) - 031204

arbetarmakt.com

Innehåll

- Stoppa nazistmarschen i Salem 6 december!
Ingen plattform åt fascisterna!
- Pressmeddelande: Nazisterna bakom Salemmarschen
- Al Richardson död
- Frige Mario Bango!
- Brev från Mario Bango till Revolution
- Inget stöd till Saakashvilli
- Bokhandeln Radikal stängd på lördag

Stoppa nazistmarschen i Salem 6 december! Ingen plattform åt fascisterna!

Det råder inga tvivel om att den svenska naziströrelsen är på frammarsch. Tre år i rad har de samlats i Salem-marschen och byggt upp ett helt nytt självförtroende kring sin egen rörelse.

Nazisterna hävdar att deras marsch är en opolitisk marsch mot våld. Om man ser vilka organisationer som ligger bakom så framgår det dock tydligt att syftena är andra, och att dessa grupper själva kantas av våld och terror. Faktum är att många nazistledare som är med och organiserar marschen har gripits den senaste månaden. Nationaldemokraternas ungdomsledare sitter häktad misstänkt för att ha lett stormningen av Pride-paraden i augusti, Svenska motståndsrörelsens ledare (som också var ledare för terrorgruppen VAM) sitter gripen för olaga vapeninnehav och de ansvariga för tidskriften Info14 misstänks för flera misshandelsfall den senaste månaden.

Senaste Salem-marschen skakades av en stor antifascistisk demonstration som visade att det är värt att kämpa mot dessa grupper och att de aldrig kan tillåtas en plattform. Folk som hävdar deras "demokratiska rättigheter" borde fråga sig om man verkligen skall inskränka andras demokratiska rättigheter för att nazister skall få demonstrera. Fakta visar att nazisttrakasserier ökar ju större deras rörelse blir men också att de går tillbaka just av massiv kamp som inte erkänner dem en bas att stå på. I dagens samhälle finns det egentligen ingen genuin yttrandefrihet, politiken avgörs nästan helt av styrkeförhållanden. Och vi kan inte acceptera att rasisterna och fascisterna får härja fritt bara för att de har större medel än de grupper de vill krossa. Detta visar också att vi måste kämpa för ett helt annat samhälle där produktionen styrs demokratiskt. De hårdaste slagen mot rasismen vore samhällsförbättringar som gratis sjukvård och arbete åt alla, därför måste vi kämpa för att kapitalismen ersätts med socialism.

I år samlas det återigen till en demonstration mot nazisternas marsch. Om det finns deltagare nog och stämningar för att blockera marschen så kommer vi att argumentera för att så skall ske. Det blir

en stor välorganiserad manifestation med mycket vakter och funktionärer som garanterar deltagarnas säkerhet. Dock krävs det att massor av människor sluter upp på demonstrationen, nazisternas viktigaste steg är att ta över gatorna, och för att stoppa dem krävs det massprotester var de än dyker upp. Så glöm inte att du kan göra en insats mot nazismen - demonstrera med oss i Salem!

Lördagen den 6 december 2003, Klockan 13.00
Rönninge torg, Pendeltågstation Rönninge

Pressmeddelande: Nazisterna bakom Salemmarschen

Arbetarmakts nyhetsbrev återger här ett pressmeddelande från NMR, Nätverk mot Rasism. Läs mer om Salem-marschen kan läsas på NMR:s hemsida: www.nmr.nu/salem2003

Den svenska nazistiska rörelsen mobiliserar återigen till sin årliga Salemmarsch den 6 december. Salemfonden kallar de sig, organisatörerna för den så kallade minnesmarschen för den mördade Daniel Wretström.

Fonden drivs av redaktionen på den nazistiska tidningen Info14. Organisatörerna försöker ge sken av att det är en opolitisk sorgemarsch. En manifestation mot det "mångkulturella" våldet riktat mot "svenskar". En manifestation mot våld. Men organisatörerna själva har en lång rad av domar bakom sig för misshandel, olaga vapeninnehav och olaga hot.

Organisatörerna berättar ogärna vilka de är och förnekar att manifestationen har en politisk koppling.

Robert Vesterlund är den mest framträdande och drivande personen i Salemfonden. Det är samme man som är redaktör för Info14 och som, enligt polisen, låg bakom och beställde mordet på syndikalisten Björn Söderberg. Mordet var en hämnd för att Söderberg uppmärksammat den lokala fackklubben på att Vesterlunds var en organiserad nazist.

Som redaktör för Info14 har Vesterlund upprepade gånger visat sitt förakt för människors liv och hälsa. Efter mordet i Malexander publicerade Vesterlund en artikel som menade att "Det var på tiden att de (polisen, vår notering) erfar att patrioter kan resa sig som män och bita ifrån " samt att " Det var inga oskyldiga som dog, det var poliser".

Efter attacken och mordet på Anna Lindh publicerade Vesterlund en text med rubriken "Folkförädare knivhuggen". Under årens lopp har Vesterlund dessutom avtjänat fleråriga fängelsestraff för, bland annat, olaga vapeninnehav, grov uppvigling, hot mot tjänsteman och hets mot folkgrupp. Robert Vesterlund förekom även i polisutredningen om bilbomben och hoten mot journalistparet Katarina Larsson och Peter Karlsson. Samt blev gripen, 1 Maj 1993 i Kungsträdgården, med en skarp handgranat när Gudrun Schyman talade.

Den som stod som ansvarig för fjolårets "manifestation mot våld", var nazisten Jonny Ström. Då avtjänade Robert Vesterlund ett fängelsestraff för bland annat dödshot och vapeninnehav. Ström har sedan mitten av nittiotalet varit Vesterlunds högra hand och arbetar även han med Info14.

Jonny Ström har under åren rest runt tillsammans med Robert Vesterlund och organiserat demonstrationer för bland andra NS Stockholm och NSF. Ström har även haft täta kontakter med den nazistiska terrorgruppen Blood & Honour i Skåne och ofta besökt deras konserter.

I år dömdes han för hets mot folkgrupp, samt deltog i en misshandel på en 25-årig kvinna i Stockholm i november. Kvinnan förföljdes av Ström, Vesterlund och tre andra personer då de misstänkte att hon rivit ner deras affischer. Kvinnan fick motta flera slag av de järnrörsbeväpnade nazisterna, som riktade in sina attacker mot hennes huvud.

Förra året, då Vesterlund satt fängslad, "vansköttes" förberedelsearbetet av det yngre gardet i Info14. Detta resulterade i att nationaldemokraterna kunde flytta fram sina positioner och bli den

drivande kraften - med egna talare, konferencier och vakter.

Nationaldemokraterna sitter invalda i kommunfullmäktige i Haninge och Södertälje, samtidigt som de nu allt mer öppet visar sitt täta samarbete med de nazistiska organisationerna. Under förra årets manifestation varvades talare från Blood & Honour, Nationalsocialistisk front med ND:s egna.

Samarbetet med nationaldemokraterna och den terrorismvurmande klicken kring Info14 har under året grundmurats, och Info14 har allt mer kommit att fungera som en "informell" vaktstyrka vid ND:s alla manifestationer.

Under sommaren genomförde de båda organisationerna dessutom en gemensam attack mot Pride-paraden och moskén på Medborgarplatsen i Stockholm.

Under hösten har nazisten Robert Vesterlund tagit tillbaka ledarskapet över paraden. Vesterlund satt fängslad under förra årets "nationella manifestationen mot våld". Denna gång för, bland annat, dödshot och vapeninnehav, men frisläpptes i juni, i år. Den första oktober inledde han och hans nättidning Info14 sin offensiv för nazistmarschen, med en upplagd kampanj för de kommande månaderna.

I Vesterlunds direktiv inför årets "Manifestation mot våld" betonar han arrangörernas förbud mot hakkors och andra nazistiska symboler. Men detta enbart som en taktisk fråga under parollen: "Använd inte historiska eller kulturella symboler som förbjudits av staten. Inte på grund av svaghet mot ett svenskfientligt system utan för att undvika anmälningar mot enskilda individer".

Årets talare uppmanas även de tona ner, sin retorik: "Använd synonymer. Exempelvis ska rasförrädare ersättas med folkförrädare. Nazist med patriot/nationell/regimkritiker." Tillsammans med nationaldemokraterna kommer de att försöka sprida 150.000 flygblad, 90.000 klistermärken samt ett tusental affischer. Nazistgrupperna planerar att genomföra speciella aktionsdagar då de samlar sina sympatisörer för massutdelningar. Datum för nazistmarschen är satt till den 6 december.

Dessa är de mörkermakter som utnyttjar det tragiska mordet på den unge Daniel Wretström. De gör sitt yttersta för att framstå som "vanliga medborgare mot våld". Skrapar man lite på ytan framträder dock en helt annan och mycket skrämmande bild av vilka det är som, åter igen, vill ta gatorna i Salem i besittning. Allt under förespejlingen att det är en opolitisk manifestation mot våld.

Det är därför som vi i Nätverket Mot Rasism har kallat till motdemonstration den 6 december. Inte för att vi inte vill tillåta en manifestation för den mördade Daniel Wretström och inte för att vi är emot yttrandefrihet, som nazisterna vill göra gällande. Vi kallar till en redlig motdemonstration under parollen "Stoppa nazimarschen", därför att nazisterna utgör ett direkt hot mot oss som individer; invandrare, socialister, homosexuella och "vanliga" svenskar. Och dessutom utgör de ett hot mot vårt samhälles konstitution: mötesfriheten, demokratin och yttrandefriheten. Vi anser inte att de med sitt illa dolda människoförakt och extremt våldsamma beteende ska tillåtas att stjäla det offentliga rummet från alla oss andra. Det, är en fråga om demokrati.

Al Richardson död

Det är med stor sorg och beklagan jag måste låta er veta att Al Richardson, som sen starten 1988 varit huvudredaktör för tidskriften Revolutionary History, hastigt avlidit.

Al som blev 62 år dog av en hjärtattack i sitt hem natten mellan den 21 och 22 november.

Jag var på besök i London och bodde hos honom och fann honom död på morgonen.

Tidigare under veckan hade han beklagat sig över att vara trött, men hänvisat till sitt arbete både som redaktör och som lärare. Vi tillbringade fredagskvällen tillsammans i hemmet och han visade inga tecken till att må illa.

Vi diskuterade det senast utkomna numret av tidskriften som just lämnat pressarna, ett mastodontverk om den socialistiska traditionen på Balkan, samt en kommande bok med Victor

Serges litterära artiklar som han just samlat och översatt.

Al Richardsons hängivenhet och produktion var gigantisk. Tillsammans med Sam Bornstein skrev han de böcker om den brittiska trotskismens historia som blev avstampet till en mångfacetterad forskargärning utförd av kamrater i Socialist Platform och andra.

29 nummer av tidskriften hann publiceras under Al Richardsons ledning, varav 17 i bokform.

Dessutom ett antal andra specialtitlar. För information om detta se www.revolutionary-history.co.uk

Förlusten av Al Richardson är lätt att inse då hans kunskap och hängivenhet att göra den trotskistiska rörelsens historia tillgänglig och möjlig att diskutera kunde mäta sig med få andra.

Det är i skrivande stund inte avgjort hur det framtida arbetet kommer att se ut, men säkert kommer andra att göra sitt bästa för att fortsätta det arbete Al hade inlett.

Revolutionary Historys devis "De som inte lär av historien är dömda att upprepa den" är och kommer att förbli en viktig ledstjärna.

Al Richardson är sörjd och saknad av familj och vänner över stora delar av världen.

Staffan Lindhé

Frige Mario Bango!

Mario Bango dömdes den 20 november i år till 12 års fängelse för att ha dödat nazisten Slamka Branislav i självförsvar. Det var den 10 mars 2001 som Slamka på bussen gick till angrepp mot Marios bror, Eduard. Mario försvarade sin bror genom att använda en kniv som han bar för att kunna försvara sig. Efter att ha stoppat angriparen stannade Mario, Eduard och deras mor på platsen och ringde själva polis och ambulans. När dessa anlände till platsen greps Mario omgående och familjen togs med till polisstationen. Där utsattes modern för rasistiska trakasserier. Slamka dog senare på sjukhus, men till följd av en huvudskada som man inte kunnat binda till de skador som Mario tillfogade honom. I rätten bortförklarades detta med argumentet att Slamka var vid god vigör då han steg på bussen.

Mario Bango och hans familj bor i Slovakien och tillhör den romska minoritetsgruppen. Denna grupp utsätts för stenhårt rasistiskt förtryck från det slovakiska samhället. Ett exempel på den rasistiska behandlingen som uppmärksammas är den av gravida romska kvinnor som inte tillåts föda på samma förlossningsavdelningar som slovakiska kvinnor på statliga sjukhus. Nazistiska attacker mot romer tillhör vardagen och som ung rom måste man bära kniv för att kunna försvara sig. Romer förtrycks också ekonomiskt, vilket inte minst framgår av arbetslöshetssiffrorna bland romerna i Slovakien. 80 procent saknar arbete. Totalt svarar romerna för 30-45 procent av den totala arbetslösheten i landet trots att de utgör mindre än 10 procent av befolkningen.

Mario Bango är en av de romer som inte accepterar vare sig rasistiskt eller kapitalistiskt förtryck. Han och Eduard har deltagit i organiserandet av arbetardemonstrationer och båda två deltog i protesterna mot IMF:s toppmöte i Prag 2000. Mario är också medlem i REVOLUTION och Förbundet för Femte Internationalen.

I rättegångarna som hållits mot Mario har rasismen inom det slovakiska juridiska systemet exponerats till fullo. Då Mario försökt försvara sig har han tystats under hotelser från domaren. Han fick aldrig ställa frågor till Slamkas far om hans rasistiska son och de vittnen som eventuellt kunde ha vittnat till Marios fördel, Slamkas lärare, kallades aldrig in. Domaren ansåg att familjens och Slamkas vänners vittnesmål var tillräckligt och det är klart att dessa framställde Slamka som en ängel. Samtidigt misslyckades försvaret med att hitta ett vittne som vågade tala ut om det som antifascister länge vetat: att Slamka var medlem av den nazistiska gruppen "Nationella Socialister", med kopplingar till Combat 18, samt tidigare hade deltagit i flera nazistiska attacker!

Vi anser att Mario hade rätt att försvara sig mot den nazistiska attacken. Ansvaret bör läggas fullt ut

på den nazistiske angriparen. Nu måste antifascister och progressiva människor göra allt för att göra det så tydligt rasistiska fallet känt. Vill du delta i solidaritetskampanjen för Mario? Kontakta REVOLUTION - www.revolution.se

Brev från Mario Bango till Revolution

Kära kamrater i Revo,

Så nu avslutas de tre dagarna av min rättegång. Jag är inte alls nöjd. Jag ska beskriva rättegången: i början invände advokaten mot att jag skulle hålla ett politiskt tal eftersom det - enligt honom - inte passar sig. Domaren försökte neka mig rätten att förklara vad som hade hänt.

Men jag talade om den rasistiska kampanjen mot romer i de slovakiska tidningarna. Jag gav exemplet att om det varit nazisten Slamka som hade dödat, skulle han aldrig ställts inför rätta för mord eftersom hans högt uppsatta vänner skulle ha ordnat med hans frigivning. Jag jämförde det med rasismen i USA:s sydstater och citerade Karl Marx (Louis Bonapartes 18:e brumaire): alla historiska händelser som upprepas - första gången är en tragedi, den andra en fars.

Och jag talade om att det slovakiska parlamentet höll en minuts tystnad för Slamka, som helt öppet beblandat sig med en grupp fascistiska skinnskallar som hade druckit och hyllat Ian Stuart Donaldson, ledare för bandet Screwdriver som hade öppna band till National Front och Combat 18.

Sedan stoppade domaren förhandlingarna och noterade att jag drog in politik i rättssalen. Han hotade med att kasta ut mig för att vara en oliktankande.

När nazisten Slimkas fader talade, ville jag fråga honom om hans rasistiske son men advokaten sade nej. Det var samma sak med familjen Slamkas vän. Jag kan inte fatta det!

Och nu på basis av denna rättegång, inser vi det ofördelaktiga med att inte höja rösten. Domaren sade nej till ett förslag att höra vittnesmål från två av Slamkas lärare med hänvisning till att familjens och vännens vittnesmål var tillräckliga. Givetvis var detta ett vittnesmål om den goda, söta ängeln Slamka.

På toppen av detta avvisade domaren vår begäran att frige mig från häktet. Den slutliga domen har skjutits upp till den 20 november. Detta känns inte bra. Vi måste förbereda för framtida strider. Och det är naturligtvis nödvändigt att fortsätta hoppas på framtiden.

För några dagar sedan fick jag brev från kamrat Katka - det fick min entusiasm att stiga. Så kamrater jag är med er i kampen för att störta kapitalismen. Vår kamp kommer att krönas av seger. Jag knyter min näve i solidaritet.

Med Revolution-hälsningar
Mario

Inget stöd till Saakashvilli

Eduard Shevardnadze såg till sist skriften på väggen. Han belägrades under fyra veckor av demonstranter som krävde hans avgång. Till slut var det 50 000 på gatorna och polisen och armén vägrade att hejda dem. Därtill kom närvaron av USA:s ambassadör Richard Miles som av en slump råkade vara sändebud till Jugoslavien just innan Milosevic gick sitt öde till mötes.

Georgiens oberoende tevebolag visade en detaljerad filmdokumentär om protesterna i Belgrad och sände den i repris en vecka senare när Shevardnadze fortfarande vägrade avgå. För att avrunda det hela flög ryske utrikesministern Igor Ivanov till Tbilisi för att "medla" just när Shevardnadze försökte öppna det nya parlamentet.

Det är inspirerande att se människomassor tvinga bort en hatad och korruperad ledare, oavsett om det är Rumänien 1989, Belgrad 2000 eller Buenos Aires 2001. Men detta var inget spontant uppror

från de förtryckta. Detta var en noggrant iscensatt kampanj för att installera en ännu mer USA-vänlig ledning och därmed förändra maktbalansen i regionen till Rysslands nackdel.

Den gnista som tände protesterna var fusk i samband med valet till parlamentet den 2 november. I bakgrunden finns också den utbredda fattigdomen och korruptionen. Georgien var en gång i tiden Sovjetunionens "fruktkorg" men genomgick en ekonomisk katastrof i samband med självständigheten. Mellan 1990 och 1994 sjönk produktionen med 70 procent. Inte ens nu motsvarar produktionen mer än 40 procent av nivån före 1989. Halva befolkningen lever under fattigdomsstrecket och 20 procent är arbetslösa. Regeringen kunde nyligen inte ens betala ut den usla pension som motsvarar en svensk 50-lapp.

Landet är också djupt splittrat mellan olika nationaliteter. Abchazien i nordväst är i praktiken självständigt sedan det blodiga inbördeskriget i början av 1990-talet. Två andra regioner, Sydossetien och Ajaria hotar att avskilja sig. Fattigdom, nationella spänningar och korruption har lett till att 300 000 människor har flyttat till Ryssland.

Oppositionens ledare Michail Saakashvilli är 35-årig ledare för Nationella Rörelsepartiet och ordförande i Tbilisis stadsfullmäktige. Han är utbildad vid Harvard och återvände till Georgien för tre år sedan som Shevardnadzes justitieminister. Han avgick i protest mot korruptionen och började organisera ett nytt parti. Partiets ledare och medlemmar åkte till Belgrad för att lära sig med vilka metoder Milosevic avsattes.

USA:s regering har många andra pressande problem och det kan tyckas konstigt att man är så angelägna att ingripa i politiken i ett litet och avlägset land med mindre än fem miljoner invånare. Men Georgien är av stor betydelse för både USA och Ryssland. Georgien ligger mellan Ryssland och Turkiet, med Azerbaidzjan och Armenien i öster.

Men vad har vunnits genom protesterna? Inte demokrati, det står klart. Samtidigt som interimregeringen har utlovat val under de närmaste månaderna, har alla oppositionspartier kommit överens om att de ska stödja Saakashvilli. Efter att ha gått ut på gatorna för att motsätta sig ett uppgjort val, har massorna nu skickats hem med ännu en form av uppgjort val.

Det viktigaste kravet i Georgien under de kommande veckorna är kravet på val till en konstituerande församling, där representanter väljs från lokala områden, arbetsplatser och folkrörelser. Presidentämbetet bör avskaffas till förmån för den konstituerande församlingen som kan leda landet. Regionerna bör få så mycket eller lite autonomi som de önskar.

Det viktigaste nu är att de aktivister som manipulerats av Saakashvilli använder sina färdigheter i att organisera protester för att bygga en egen ledning, en socialistisk ledning, och förvandla situationen till en verklig revolution.

Workers Power Global, London

Bokhandeln Radikal stängd på lördag

På grund av en fuktskada så tvingas bokhandeln Radikal att hållas stängd nu på lördag den sjätte december. Förhoppningsvis kommer vi kunna hålla öppet nästkommande lördag, den trettonde december men om du vill vara säker kan du ringa och kontrollera innan du beger dig dit.

Detta medför även att leverans av vissa beställningar gjorde över internet kan komma att dröja ytterligare någon vecka. Bokhandeln ber om överseende med detta.

Bokhandeln kan kontaktas med e-post på radikal@radikal.se eller telefon 08 - 652 19 17. Hemsida: www.radikal.se